

geschlafen haben. — Wenn der Herbst kommen wird¹⁾, so werden die Vögel weg ziehen.²⁾ — So alt sind Sie³⁾ schon und stehlen noch, das ist nicht schön! — Ich bin noch jung, darum lerne ich fleißig. — Das Wasser gefriert, wenn es sehr kalt ist. — Warum zieht ihr (beide) nicht auch? — Wo kann ich mich⁴⁾ setzen? — Ich kann nicht lange hier bleiben. — Unser Wasser ist nicht so rein und gut wie das eurige (= euer). — Der Dieb stiehlt alles, was er erraffen kann.

6.

Erste Declination; Beispiele dub, kón. § 13. 14. 15. 16a. — Präpositionen. —

Nach wěle, wěcej, dosć und ähnlichen Adverbien folgt der Genetiv, das Prädikat steht im Singular. Vergl. § 77a, zweiter Absatz.

A. Dub jo bom, škřok a jaseń stej boma, grab, buk a wěz su bomy. — Kokot jo ptašk, robel a scěžyk stej ptaška, syłoj, škórc a góluš su ptaški. — Wót pjakařa pšinasomy (fut.) klěb sobu, wót pšekupca cukor a sol. — Cora běchmy pla bratša, wón jo hyšći wělgin chóry. — Buž póslušny hucabnikoju, bužćo póslušne hucabnikam. — Wy nehukńošo za hucabnika, daniž za nana, ale za swój hužytk. — Pód móstom jo wóda chłodna. — Pšeccej smej z towarišami zjadnej. — Na dwófe su stare, tłuste bomy. — Na zagońe rosćo wěle płodow. — Duby, graby a škřoki rostu w lěsach. — Kóně nějsu tak mócne ako wóły. — My se sedńomy (fut.) na stoły. — W Londońe jo⁵⁾ wěcej hobydlařow ako w Barlińu. — Na břogach jo płodna zemja. — We gatach nějo wóda cysta. — Nan nějo synam dobry, dokulaž syny nějsu dosć pilne. — Na wikach běchu kóně a wóły na pšedank. — Mjazy wóřechamy běchu wóřeški. — Z kónoma na wiki jěžomy. — Kónńaso rejtařa abo šěgńo wóz. — Wy dłužko něběšćo hu kněza Nowaka. — Witše bužomy z bratšom pla pšijašela. — Serby běchu kraloju a kejžoroju pšeccej wěrne. — Za dwórom jo našo gumno. — Bomy maju zeleny list.

B. Der Bauer fährt mit dem Wagen nach⁶⁾ Hafer. — Auf

1) pšizo. — 2) hušěgnu. — 3) scó. — 4) se. — 5) gibt es, sind. — 6) po.